

IV. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, septemb. 18. 1870. 38 szám.

GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva

III-ik Napoleon marsa.

Ad notám: Már siess hazádba visszavert seregem.

Rakd le, tedd le fegyveredet, vert seregem,
Mert a puskapor-szagot már nem szeretem!
Oda van a sok mitraljőz, és a porosz
Orrom alá mindenünnen egyre poroz.

Százezerek sirja lőn a gyász csatatér.
S homlokomra nem borúl itt hősi babér!
Legdicsöbb lesz drága bőröm menteni meg:
Mig egy landwehr elől-hátul nem keni meg.

Saarbruck, Wörth, Metz, Weissenburg és annyi helyen . .
Csötörtököt monda a szép győzedelem!
Isten hozzád büszke nemzet, trón, korona . .
Mert tudom, hogy nem fogadsz már vissza soha!

Császárságom fényes napja végre beszáll,
Bukásommal Pió nónó megretirál;
Üresen áll történeti szép süvegem,
Mert a vesztett biboron jár lomha eszem,

Nehány nappal fény hatalom környeze még,
Németország, Wilhelmshöhe jer közelébb!
Ott pihenem majd ki véres harcaimat:
Ah! ki tudja, mi jót hoz a holnapi nap!

Mac-Mahon a hős halálos sebben hever,
Mily nyomasztón nehézkedik rám a teher!
Hogy kell lennem annyi vérért már felelös?
Ki nem voltam soha szilárd s jellemerös!

Minden csatán kergettem a hősi halált,
Hol Mannteufel vitéziből senki se járt!
Itt a kardom, ön is Vilmos kollega úr!
Nagyon jól jár: a más kárán hogyha tanul.

Mostan pedig, hol hát az a jó pihenő,
Mely e főbe bölcsebb tervet hozna elö!?
Hadd legyek túl a chassepot-rengetegen:
December másodikát még föllelhetem.

Herkó Páter.

Karakán Marczi levelei.

Matyi te?

Tudod e hogy fogta el Napólejó faczér császárt a burkus király? hát úgy komám mint mikor a jószágot jászolba kötjük, aztán meg jól tartjuk fájin luczernával, oszt meg hizlaljuk, mer hát kutyabaja se lessz annak a szakálas farkas Napólejónak, hanem még jobb dóga lesz egye meg az ántifeki, most olvasom ippen hogy még vissza viszik mán Párizsba hogy jobban zaklathassa a faranczia nipsiget. —

Tuttam én azt pajtás hogy egyik varjú nem ássa ki a másik szemit, — mihint hallottam hogy az espádéját csak a burkus királynak adta a kezibe, mingyá montam, hogy „na hiszen megeheti a fene az ilyen elfogást, mer hát még a lessz belölle, hogy egyik a másikkal addig handlérozik mig egyik a másiknak azt mondja“ nesze pajtás egy ország, meg a másik ország, osztán hát eligedj meg vélle, engem meg oszt kisirj el haza pa'otámba, mer ha oszt egyszer otthon lehetek megint a te peteked alatt, ki nem vér engem onnan a feki sem. — Na hát nem igy van mán is meg mondva a teligrófon essen belé a tályog?

Azután meg komám, a ki fel markolt a világra mán téged is, akár mijjen ujságiró vagy is, csak azér annak vagyok én a mondója, hogy hát az a feki szalámi tötö talián nátzió sem ir egy fagarast, mer hát gyámoltalan ükeme, mihint rá horkant akár a pápa, akár a király, akár peig valameik czifra frakkos taliány minyiszter, mingyá belé szorúl a szusz oszt ugy szalad szillyel mint a héjja elött a csirke.

Ollyanok vagyunk bion mink nipsig is komám még ez idö szerint, mint a csizmadia szinbe a csizma, — a maiszer kinál bennünket, a vevö meg válogat bennünk, mint a juhász a pergöbe, a csizmának még máskülönben annyival jobb a sorja: hogy a mán legalább ki van kíszítve bürnek is csizmának is; de mi még magunkon hordjuk a bürt mint a marha, oszt csak ara várunk: hogy meik jóféle pótentát kisziti majd ki. Na de jó van ez igy is, csak az a szigyen, hogy két lábon jár a csorda is úgy a mint a csordás.

Hanem ni hé komám! az a mi derágalátos gyenyerálisunk is meg hökölt, úgy hallom hogy az inába szállt a bátorság, oszt ki szeretett vóna búni a paszamántos farakkból? — Egyefel az izé ükemit, akkor vót ükeme leginy, mikor a becsülletes embert ártatlanul a dutyiba tötette. De bezzeg most majd nyakig állott belé a fráz; hanem azt mondom én, hogy attúl ijjedt meg, hogy majd úgy járt vóna, mint 48-ba az a l a t o r, a kit a lámpás szegre akasztottak fel Bétsbe, — peig hát mi haszna fíl addig ükeme, mig az úr isten rá nem segiti, a mit én is te is szivembül lelkembül kivánunk, — ugyi bár komám?

A vín kótyomfitty csalhatatlan komárúl is azt hallom, hogy beszorúlt Rómába, oszt most azt akarják vélle, hogy mutassa meg hát hogy csalhatatlan, — ha tud szökjík el, ha fiók isten hát, csináljik ollyan mesterséget, hogy változtassa el magát fülesbagolylyá, oszt osonnyík el, a mere megint majd egeriszhet kedvire, — különben pajtás én mán ezt a redves, taplónak való vén gyarló embert nem bántanám, hanem a nyakába akasztanék egy 10 mázsás imádságos könyvet, oszt betitetném szentpéter templomába, hadd imádkozna bünür éhen szomjan; — hanem asztán azt a sok feki kanonokot, jezsovitát meg más ilyen veszedelmes állatot sorba fogatnám, oszt kiszittetnik nékik egy nagy aklot, aután meg a legdühösebbjeit kiválogatnám közzüle, oszt forró espanyolviaszszal bepecsételtetnék rajta minden jukat, oszt úgy eresztením a többi közzé, hadd marná a többit, — mer hát a patkánnyal is igy szoknak cselekedni hogy a többit elpusztittsa; a mi meg oszt iletbe találna maradni, azt meg jobrúl balrúl csihé puhé, majd csak helybe lehetne osztán hagyni az árgyélusát néki — ugyi pajtás! hogy csak tudnám a módját ha rámbiznák? —

Hát az a csámpás espanyol viassz ország még sem kiáltotta ki a résppublikát? — hejj komám! még az olyan nip is ki irtani való a föd szinirül, a meik a maga javát akkor sem akarja mikor az ur Isten meg adta az alkalmat hozzá, az ilyen nip alábbvaló mint a pecze parti, meg a tizenhárom városi respublicák; — úgy kék ennek a mai világbeli nipsignek, az árgyélusát neki, hogy tányiron vinnék elibe a kiszet, hogy „tessik“ — a faranczíák mán csak nagy nehezen ki nyögtik vóna, de hát Napólejó faczér császárnak ott is van még sok kutyája, a kik idö elött elugattyák az árgyelussát neki.

Tudod komám az egisz boloncságra nizve csak annak vagyok én vigkipp is a mondója: hogy, mig a katonának több esze nem lessz, mig a katona ígazándi

jó hazafi nem lessz, — a mig a katona jobban nem szereti a hazáját és honfitársait a gyenerálissánál — addig pajtás, ha minnyájunkba tót ágast áll is a szentlilek, sem lessz belölliink duda, — a katona peiglen hát fél rettenetes kippen, reszket, még peig elébb a derestül, asztán meg a gyenyerálissától, de még a káplártúl is — peig — — a szentséges apostolát néki, annyi a fegyver nálla, hogy alig birja. —

Na de komám mán kezdek mirges lenni, illyenkor osztán jobban szeretném ha a kalamirisom kulattsá válna — serbus.

Karakán Marczi

Burkus számla

a pesti ügyvédek költségvetésének skálájára.

I. A mozgósítás költségei.

1. Hétszázezer embernek azt mondtuk, hogy: „Marsch“ . . . . 100 millió frank.
2. Hétszázezer ember megindult . . 200 „ „
3. Lóvásárlásra . . . . 100 „ „
4. A lovak patkóira . . . . . . 10 „ „
5. Hétszázezer ember lénungja és prófontja fél évre . . . . . . 900 „ „
6. Kétszázezer lónak széna és abrak félévre . . . . 200 „ „
7. Puskaporra, golyóra . . . . . 700 „ „
8. A franczia foglyok menázsija, havonként száz tallérjával . . . . 250 „ „

II. Közvetlen károk emberben és lóban.

9. Hétszázezer ember munkája félév alatt fejenként 200 tallér . . . 260 „ „
10. Ugyanannyinak munkátlansága . 260 „ „
11. Százezer halott vérdija per 1000 frank . . . . 100,000 „ „
12. Százezer sebesült fájdalma dija per 500 frank . . . . . 50,000 „ „
13. Nemzeti vagyon veszteség négyszázezer kézmunkavesztés miatt 1000 „ „
14. Kehl és Saarbrücken bombázása 500 „ „
15. A kiutasitott németekért . . 50 „ „

III. Közvetett károk.

16. A szállitó intézetek vesztesége . . 100 „ „
17. Kocsikenőre . . . . 200 „ „
18. Hétszázezer embernek bakancs . . 20 „ „
19. Hétszázezer embernek katonafoltra . . . . 10 „ „
20. A porosz nemzet kára . . . . . 40 millió frank.
21. A nemzeti vagyon vesztesége . 1200 „ „

IV. Külön kárpótlás.

22. Napoleon elfogásáért . . . . 1000 „ „
23. Quartélypénz 40 szobáért, konyha, pincze, kamra és lóistállóért . . . 10 „ „
24. A cselédség fizetése, 30 inas, 60 kocsis, 100 szobaleány, koszt és ruha . . . . 40 „ „
25. Elzász és Lotharingáért, s Strassburg bombáztatásaért . . . . 2000 „ „
26. A laoni várban légberepitett poroszokért . . . . 500 „ „
27. Fritz az egyik inggombját elvesztette 1 „ „
28. Karlnak távcsövébe uj üveg . . . 2 „ „
29. A kárpótösszegek 120 %, félévre csak 60 % számítva

Summa summarum . 4 930,900,000,000 „

vagyis négyezer kilenczszáz harmincz billio, kilenczszázezer milliárd frank, ez is mind csupán csak Napoleon-aranyakban.

Ezen összeget aztán majd megfizeti a Notredamei nagy harang.

Sziporkák.

Egy hirneves szobrász kérdeztetvén melyik müvét tartja legjobb munkájának, felelé:

„Én csak azt tudom, melyik a legrosszabb munkám“ és itt fiára mutata. Hanem a fiu sem maradt adósa az apának, felelvén:

És ép azért azt hiszik, hogy nem is ön készité.

Mi a só? kérdé egy iskolamester tanitványától.

Oly füszer, felelé a tanitvány, mely elrontja az ételt, hogy ha benne nincsen.

Egy számitó bankár öt krajczárt adván egy koldusnak, midőn ez azon szokásos mondattal köszönné meg: „adjon az uristen ezer annyit érette“ a bankár monda a koldushoz: — Ugy még 5 krral megpótolom ajándékomat és az uristen akkor 166 ft. 40 kral lesz adósom. —

„Miért nem vagyok én 40 ezer forinttal adós“? kiálta fel báró Fertályosi ur.

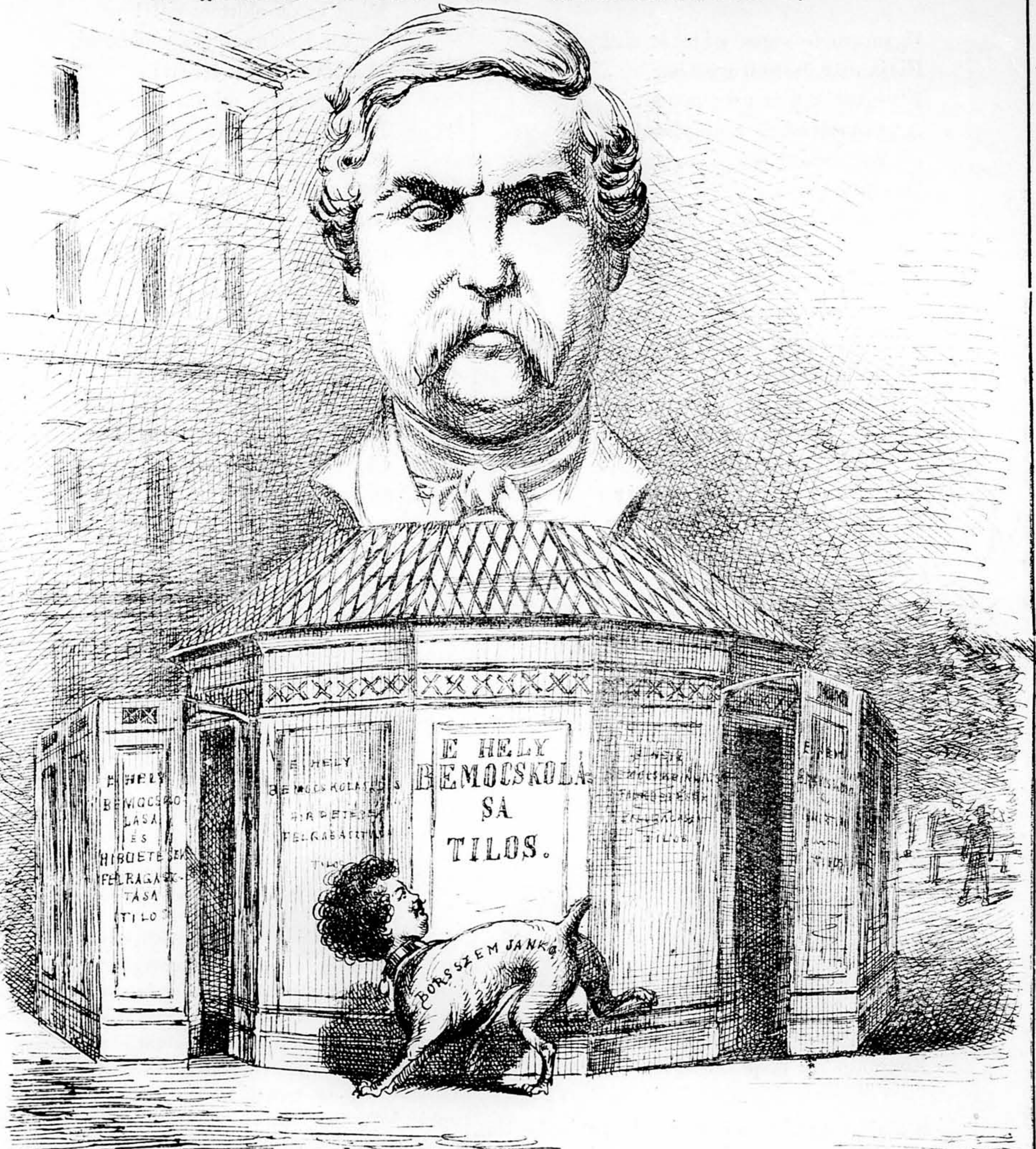
Hogy hogy? kérdé czimborája. Mert akkor felényi adósságom lenne mint most, miután jelenleg 80 ezer forinttal tartozom.

Monolog.

Ausztria: 59-ben kikaptam. 66-ban kikaptam, most meg az kapott ki, kitől én kikaptam, no legalább meg van az a vigasztalásom, hogy most én helyettem más kapott ki.

A „haza bölcse"-nek monumentuma,

melyet az 1867-i közösügyes kiegyezkedési mű alkotójának, még életében emeltek a Deáktéren.

Somsits Pálhoz!

Ugyan méltóságos elnök úr!
Hivja már össze a gyülést,
Elvégezték már a honatyák
A nyomtatást és a cséplést!
— Vagy mint Karakán Marczi mondná,
Terelje össze a gulyát, —
Jön az utolsó fertály, kezdjék
Azt a budget hejehuját!

Unni kezdem már a háborut,
— Bár többre mentek... mint hittük,
Mert hogy Lui urat megcsipjék,
Azt ugyan csak nem reméltük. —
Igaz, hogy nagyszerüen megy a sor...
De mégis én alig várom:
Hogy az ön mamelukjaira
Dörmöghessen vén szerszámom.

Akkor vagyok én elemembe,
Hogy ha őket püfölhetem,
S vén szerszámom goromba nyelét
A hátuljokra mérhetem!
Egy wörthi csatánál többet ér,
Ha Pulszki egyet vigyorog,
Metz nem olyan nagy pont előttem:
Mintha Kandó egyet morog.

A mitrajlőz vad recsegése
— Mely most annyira szerepel —
Nem oly kedves előttem, mintha
Kerge Pali úr kerepel!
Ha Paczolai diktziózik
S Németh Berczi közéje vág...
Jobb szeretem, mintha Flórenczben
Kimondják a respublikát!

S midőn Szilágyi Virgilius
Jól adja az ultramontánt...
Jobb szeretem, mintha Cadorna
Ma bevenné a vatikánt!
Sedani nagy csetepaténál
Kedvesbb nekem azon atak:
Mit Patai azokra intéz,
Kik hoztak ránk muszka hadat!

Napoleont detronizálták..?
Mind ez én előttem sifli!
Viktor Emánuel, hogy lemond,
Miattam bátran teheti;
Azt szeretem, midőn Irányi
Hangoztatja országházból:
Hogyan peczkelé ki Bódi úr
Böszörményit e világból!

Csehek nem mennek a rájxráthba
És ezt tőlük zokon veszik!
Bolondok is volnának, hogy ha
Azt tennék, mi nem jó nekik!
Hanem az szép, midőn ordítják:
Nem kell Véninger számszékre!
S Deák tyatya cum longo natu
Ül le szépen a pad végre!

Ugyan méltóságos elnök úr!
Hivja csak össze a gyülést,
Hadd kezdjem el ismét oly szépen
Hátukon a hegedülést.
Ugy teszek mint Karl Fritz Bazénnal
— Egy se menekül előle.
Úgy rá teszem, majd meglássa...
Kegyednek is jut belőle!

Nagy Bőgős.

Nyilatkozat.

Egy istentől elrugaszkodott baloldali gonosz eretnek, név szerint Mocsáry Lajos amaz anathemára itéltetett „Ellenőr" czímü ujságba, a mi keresztény katholikus csalhatatlan lelkeinknek nagy botránkozására azt merészelte irni, hogy (itt vess magadra háromszor keresztet katholikus lélek) hogy: „**se árt se használ, mint a szentelt viz**" (ismét vess magadra háromszor keresztet).

Ezen átkozott eretneki mondás ellenébe, ezennel igaz nyilt homloku katholikus érzelemmel kinyilatkoztatjuk, hogy használ biz az igen sokat, mint ezt Török János és Szilágyi Virgil fiaink is bizonyíthatják, kik az eretnek kálvinistaságról tértek az egyedül üdvözitő egyház szentséges kebelébe.

Páter Tritytroty m. p.
Páter Makutyi m. p.

Józsa Gyuri viczcze.

Józsa Gyurival történt: Eszébe jutott egyszer Józsa Gyurinak, hogy belátogat Pestre. Még abban az időben egy teljes álló hétbe került, mig Tisza Füredről, a Nóé bárka alaku cséza megtette a most már csak 8 óra alatti utat.

Józsa Gyuri bekvártélyozván magát az „Arany ökör"-be unalma elüzése végett, biliárdozni kezdett a kelnerrel, ki tréfás legény lévén igen jól mulattatá Gyurit.

Mikor aztán abbahagyták a biliárdozást megszólitja Józsa Gyuri a kelnert:

„Halja maga! látom hogy maga viczczes fráter, mutasson nekem valami bolondot, a mivel odahaza megtréfálhassam egyik barátomat, ki rajtam mindig ki akar fogni.

Ha épen parancsolja nagyságos ur! hát hiszen mutatok én mingyárt egyet.

Hadd lássam hát, öt forintot kap tőlem ha sikerül.

A kelner ekkor ráfekteti tenyerét a biliárd szélére s azt mondja Józsi Gyurinak: „No nagyságos ur! üssön a kezem fejére a mint csak bir az öklével."

Józsa Gyuri is neki fohászkodik s a mint hatalmas öklével sujt lefele, a kelner hirtelen elkapja kezét, s Gyuri ugy csap le a biliárd szélére, hogy abból azonnal eltört egy darab.

Józsa Gyuri, nagyot nézett a kelneren, hanem azért oda dobta neki az öt forintot.

Haza menve Józsa Gyuri, találkozik P... Laczival, egy társaságban.

Nos Gyuri! mit hoztál Pestről? kérdi P.. Laczi.

Hoztam egy viczczet, a milyet még nem pipáztál.

Ki vele, haljuk.. kiáltá a társaság. Hol csak egy asztal? néz szét Gyuri; asztal azonban nem lévén közelében tenyerét a fél képére illeszté s azt mondja P... Laczinak: No Laczi pajtás! üss ide a tenyerem fejére ökl̈ddel, a mint csak tudsz..

De meg haragszol majd Gyuri!

Már hogy haragudnám, csak szaporán üss ide no.. meg lásd milyen viczcz lesz belőle.

P. Laczi is neki fohászkodik, s öklével a mint sulytana — Gyuri hirtelen elkapja képéröl a kezét s e pillanatban ugy vág oda P. Laczi, hogy azonnal kiugrott Józsa Gyurinak mind a két zápfoga.

A társaság persze majd hanyatt vágta magát nevettében s Józsa Gyuri csak ekkor vette észre, hogy milyen bolond viczre tanitotta őt az a pesti kelner öt forintért.

Gyíklesők.

Egy honvédtiszti vizsgát letett fiatal tanulót besoroznak osztrák bakának. Erre Andtássy azt mondja: Ő nem tehet róla.

Óh szent közösügy könyörögj érettünk!

* * *

Azon fiatalokat, kik az egy évi önkéntesek közül a vizsgát nem tudják letenni német nyelven, nem alkalmazzák tisztekül a közös hadseregben. Adják hát át a honvédséghez majd letétetjük mi velük magyarul, s lesznek belöllük honvédtisztek. Szja nem lehet, azt mondja Kuhn uram, mert §. meg §, meg §, meg §, meg §., nem engedi.

Óh szent közösügy könyörögj érettünk!!

* * *

Kuhn ur leakart mondani, mert Lónyai póthitelének öszvegétől megijedt. Lónyai aztán biztositá, hogy még több is lesz, Kuhn uram tehát szépen visszamondott.

Ó beata simplicitás!!!

* * *

Vilmos király okvetetlenül a szentek közzé fog kanonizáltatni a csalhatatlan római pápa által, mert napjában háromszor imádkozik és 7-szer vet keresztet magára, noha lutheranus. Istenfélő vallásosságát nem is lehet ő felségétől megtagadni, mert csak a mostani hadjárat alatt nejéhez intézett sürgönyeiben 99-szer kérte ki „Isten segitségét" a véres munkához.

Ó szent Lázár könyörögj érette.

A karai választók alázatos folyamodása

Kerkápoly károly pénzügy miniszter ö excellentziájához, mint országos képviselöjükhöz.

Nagyméltóságu Excellentziás urunk, nagyságos képviselönk ! !

Tudván tudva a kigyelmed szomoru állapotját midön kikopott az enyingi választó kerületböl, megesett a szivünk kigyelmeden, és a nélkül hogy valaha láttuk vagy ismertük volna a kigyelmed becses uri személyét, a méltoságos föispán ur szives ajánlatára és a nagyságos szolgabiró ur hivatalos rendeletére megválasztottuk kigyelmedet honatyánknak és képviselönknek az országgyülésre.

Kigyelmed vette is a mi barátságunknak eddigelé már jó hasznát, mert hát kigyelmed azóta már, hogy képviselönk — pénzügyminiszterré lett.

Ez idáig még mind jól ment vóna, mig csak kigyelmed azt nem vette a fejébe, hogy becsületes választóit becses uri látogatásával megtiszteli.

Ez örömhirre a mi nagyságos szolgabiró urunk megvakarta a fületövét, mert hát mi tagadás benne, a mi országutunk bizony nem arra való, hogy azon miniszter urak járhassanak. Kapta tehát magát a mi nagyságos szolgabiró urunk, községünkben kipublikáltatta, hogy minden ásó és kapafogható embernek utcsinálásra kell menni, mert jön a miniszter ur.

Másnap jókor reggel ki is ment apraja és nagyja a falunak ásóval, kapával, — vártuk a nagyságos szógabiró urat, hogy majd megmutatja, merre jö a miniszter és hol kell csinálni az utat. De uram fia! nem jött biz mi felénk egy lélek sem, igy hát szépecskén haza ballagtunk. A következö napra ismét kirendeltek bennünket, de már ekkor azt gondoltuk, hogy megint lúvá akarja tenni a falut a nagyságos szógabiró ur. Mi tehát hallottuk is, nem is, aztán fogadtuk is, nem is a parancsot, harmadik nap aztán a lett a vége hallja kigyelmed, hogy a nagyságos szógabiró ür maga elibe rendelte közülünk a legjobb módu 12 gazda embert s ugy elhegedültette rajtunk a Kergepali marsot mogyorófa pálczával, hogy soha se kivánunk többé magyar minisztert látni.

Annálfogva esedezünk nagyméltóságu excellentziás urunkhoz, mint honatyánkhoz és képviselönkhöz, hogy ne méltóztassék a karaiakat többé meglátogatni, még csak gondolatban sem, mert ha a kigyelmed választóihoz mogyorófa pálczával egyengetik az utat, mi bizony egy szikrát se bánjuk meg, ha akkor látjuk is kigyelmedet, mikor a hátunk közepét.

Maradtunk Excellentziádnak megmagyarófapálczázott választói

a karai elöljáróság.

Puffancsok.

Páter Tritytroty a „M a g y a r Á l l a m“ számára 12 vég fátyolt küldött, melyet a szerkesztöség tagjai kalapjaikra tartoznak tüzni és hordani azonnal, mihelyt Cadorna tábornok, Róma szent város alá érkezik.

* * *

Midön ö csalhatatlansága meghallotta, hogy katonái Cadorna tábornok elött futnak ám, háromszáz r ó m a i s z ü z a p á c z á t állíttatott eléjük, s ezen soha nem látott csuda láttára az egész sereg mintsem az apáczákon keresztül sturmolt volna, inkább visszafordult az ellenség elé.

* * *

Ugy hallatszik, hogy Bismarck azokat a 66-i Csikiféle porosz tallérokat is Francziaországgal fizetteti meg.

Azon hirre, hogy a párisi utczaseprök Pestre jönnek — Borsszem Jankó Budára tette át lakását.

* * *

Napoleon Memoires-jain kezd dolgozni Wilhelmshöhében. Az elsö kötet nem sokára meg is jelenend e czim alatt: „Türr Pista sógor küldetése Bismarckhoz.“

Originális sürgönyök.

(Augsb. Allgemeine)

B e r l i n, s e p t 16. A b e r l i n i a p á c z á k tömegesen jelentik magukat, hogy a Metz várát ostromló hadseregnek a lödözés gyorsitása végett, készek tölténytartókat vinni a helyszinére.

B e r l i n, s e p t 17. (Hivatalos) Vilmos király isten szent kegyelme által vezéreltetve keresztényi vallásos áhitattal szent fogadást tön, hogy isten dicsöségére csupa testvéri és felebaráti szeretetböl csak is k é t m á z s á s t ü z e s g o l y ó k k a l fogja lövöltöztetni Párist, holott isten segedelmével ép ugy löhetné h á r o m m á z s á s b o m b á k k a l i s.

R ó m a s e p t. 18 Pió Nono ö csalhatatlansaga C a d o r n a és B i x i ó olasz tabornokokat, és mindazon olasz csapatokat, kik a pápai területre merészelték tenni szentségtelen labaikat, az egyedül üdvözitö szentegyhazból kiatkozta.

Telegramm.

A Pesti Napló föföszerkesztöjéhez.

Mein lieber Baron! Ugyan minek sopánkodik anyit én rajtam, a kik épitettek, azok leis rontanak, punctum.

a strassburgi münszter.

Felelös szerkesztö és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1870. Nyomatott B a r t a l i t s I m r e könyvnyomdájában öt pacsirta-utcza 5. sz.